

Gyufaláng-szívem szála ég;
füstől bennem az égi szép.

Ide terülsz, ha álmodom:
galagonyavirágosom.

Rétszőnyeg fűtüze – zöldje,
önfeledt fölkaplak ölbe.

Dombjaid-árkod-köldököd;
gyufaláng-lelkem őrüzed.

Sárgát lobban hiába nyár,
almás orcád pirosa vár.

Elcsenem estedet olykor,
számpoharában vagy óbor.

Koroméj- hold-mély- álom
zubogó imádkozásom.